

* tekrar: - Override Specifier

```
class Base {
public:
    virtual void foo(int);
};

class Der : public Base {
public:
    void foo(int);
};
```

→ Der, foo'nun override'i → tekrardan override specifier kullanıyoruz.

1.

```
public:
    virtual void foo(unsigned int);
};

class Der : public Base {
public:
    void foo(int);
};
```

→ return tipi ve parametreler aynı olmalı!
→ burada virtual diyenle okuyamaz X
↳ override specifier kullanışlıdır, bu bilgi bize sağladır!

2.

```
class Base {
public:
    //...
    void foo(int);
};

class Der : public Base {
public:
    void foo(int);
};
```

→ Farklı virtual defn! , inheritance zor geliyor!

3.

Bir sınıfın virtual fonksiyon değiştirmesi, takip edilmesi zor olabilir. Ayırtma imkanı hiçbir de olmayabilir.

* move ve noexcept ile ilgili:

- noexcept = no throw garantisi. Farklı no throw garantisi verilmeyen kod, noexcept demek hatalı bir durum.] → eğer exception throw edilirse terminate çağrılır!
- eğer move noexcept olmazsa, strong guarantee gerektiren fonksiyonlarda (value path back gibi...) sakıncalıdır X. Kopyalama seçimi artık bize verim getirebilir!

* moved From State:

- L value ifadesi move edildikten sonra bu state'e geçer! Derleyici bu state için bir takım garantiler sunar

1. Destructible olması

2. Unspecified but valid olması → değeri bilmiyoruz ama hala erişim için kullanabiliriz.

* Invariant:

- Nesnenin kullanışlılık durumu olması, sınıfın invariantlığını tutması demek her zaman doğru olması gereken durumlar!

→ Çünkü std::at + iterator gibi şeylerin bu garantisi olsa da, okuyucuya göre move member, her zaman bizim nesnemiz için invariantlığını koruyamaz!

→ bizim nesnemizde data member.

Eklenmeye bağlı olabilir.

- Default constructor dağılır!

→ Pointers / smart pointers ...

```

class SharedInt {
public:
    explicit SharedInt(int val) : m_sp{ std::make_shared<int>(val) } { }

    std::string as_string() const
    {
        return std::to_string(*m_sp);
    }
private:
    std::shared_ptr<int> m_sp;
};

int main()
{
    SharedInt x{ 20 };
    SharedInt y{ x }; //

    std::cout << x.as_string() << '\n';
    std::cout << y.as_string() << '\n';

    SharedInt a{ 20 };
    SharedInt b{ std::move(a) };

    std::cout << a.as_string() << '\n';
}

```

```

class Card {
public:
    Card(const std::string& val) : m_val{ val }
    {
        //assertValidCard(value); // ensure the value is always valid
    }

    std::string get_value() const
    {
        return m_val;
    }
private:
    std::string m_val;
};

int main()
{
    Card c1{ "king_of_hearts" };
    auto c2 = std::move(c1);
    std::cout << c1.get_value() << '\n';
}

```

ensure the value is always valid
 ↳ wir hier invariant
 ↳ Bz. haben wir hier Text nehmen
 Kannst also hier, bis ablesen können! Ist gut!
 ↳ y da 2. alternative zu Anfangen v. modifizieren! -> sehr gerne optional überlassen!
 ↳ hier ablesen von c1, move oder beim invarianten
 ↳ Es ist string überlassen!
 ↳ Es ist string überlassen!

* More Semantics in Generic Programming:

→ template code koda, code zaman fonksiyonları run-time da belli olukun, more typing uygulamaları'nı kestirmek zor!

* Universal Reference / Perfect Forwarding:

- Modern Cpp de 3 ansit referans bulunur:
 - L value ref
 - R value ref
 - Universal / Forwarding Ref.

```
6 template <typename T>
7 void func(T&&);
8
9 int main()
10 {
11 }
12
```

→ const ve volatile olmasın!

```
9 int main()
10 {
11     auto &&r =
12 }
```

```
void foo(auto&& x);
```

→ Cpp 20 : Abbreviated Template Syntax

→ Universal reference'a non-const / const her nesne bağlanabilir.

```
4
5 template <typename T>
6 void foo(T&&);
7
8 template <typename T>
9 void func(const T&);
10
11
12
```

Bu iki fonksiyon sadece farklılık her nesne gönderilebilir. Her ikisi de aynıdır!

Const L value reference

→ Arkasında bir: Const L value reference'a arguman gönderdiğimizde, gönderdiğimiz argumanın, non-value category'sini hem de const'lu fonksiyonla aynı şekilde kullanabiliriz.

→ Universal reference, o kadar da.

```
template <typename T>
void foo(T&& arg)
{
}
}
```

Perfect forwardingde type deduction

Effektive modern Cpp kütüphanesi de aynı şekilde var!

```
Myclass m;
foo(m)
T arg
Myclass& MyClass&
foo(Myclass{})
Myclass MyClass&&
```

reference collapsing

non-const L value

non-const R value

```
const MyClass m; } → Const L value
T arg
const MyClass& const MyClass&
foo(m)
```


* Sadece T'nin türüne /const'lığına bakarak değil, arg'a bakarak da bu bilgiye ulaşabiliriz. Bunu nasıl yapabiliriz?

```

92 template <typename T>
93 void foo(T&& arg)
94 {
95     // eğer T türü referans türü ise
96     bar(arg)
97     // eğer T türü referans türü değil ise
98     bar(std::move(arg))
99 }

```

Bunu yapmayı kolaylaştıran: std::forward:

```

1 template <typename T>
2 void foo(T&& arg)
3 {
4     std::forward<T>(arg)
5 }

```

arg eğer, L value reference ise → L value expression
 // " " R value reference ise → R value expression

```

template <typename T>
void foo(T&& arg)
{
    bar(std::forward<T>(arg))
}

```

perfect forwarding!!

→ Perfect Forwarding'e nerelerde ihtiyaç duyarız:

- Containerların "emplace" fonksiyonları
 çünkü emplace'e

Containerlarda saklanacak nesnenin

constructor'ına gerekenleri geçen
 argümanları veririz!

Farklı constructorlara göre fonksiyon overload'ları
 → versiyon (val ref, const gibi) perfect forward ederek
 doğru seçimi yaptırırız!

- "make_unique" fonksiyonu
 emplace'deki gibi

make_unique'in new ile
 nesne oluşturduğu nesnenin
 constructor'ına argüman yollarız.

→ Fonksiyonun argüman sayısına göre özel olarak yazacağız. overload otomatik,

```

foo(x, y)
call_foo(x, y)

template<typename T, typename U>
void call_foo(T &&t, U &&u)
{
    foo(std::forward<T>(t), std::forward<U>(u));
}

```

buyle bir call_foo ile istediğimiz foo overload'una, istediğimiz argümanları gönderebiliriz

```

template<typename ...Args>
void call_foo(Args&& ...args)
{
    foo(std::forward<Args>(args)...);
}

```

Varadic template alternative

```

template <typename T>
void call_func(T&& arg)
{
    func(std::forward<decltype(arg)>(arg));
}

```

burada T yazmak yerine
 decltype(arg) ✓

```

auto fn = [](auto&& r) {
    func(std::forward<decltype(r)>(r));
};

```

→ Lambda expression alternative

→ Önemli ←

Call	f(X&)	f(const X&)	f(X&&)	f(const X&&)	template<typename T> f(T&&)
f(v)	1	3	no	no	2
f(c)	no	1	no	no	2
f(X())	no	4	1	3	2
f(move(v))	no	4	1	3	2
f(move(c))	no	3	no	1	2

referansla göre
seçim sırası testler
dönüşler bitiminden

↓
tam uyum yoksa, fallback
her zaman universal ref

* Universal Constructor:

```
class MyClass {
public:
    MyClass(const MyClass&);
    MyClass(MyClass&&);

    template <typename T>
    MyClass(T&&);
};

int main()
{
    MyClass m(12);
    MyClass m2(3.4);
}
```

Universal Constructor:

- Her türlü argüman görebiliriz.
- Ancak, verilen argüman, üst testlerden seçim kriterine göre, copy veya move ctor'un önüne geçebilir!

```
2
3 class Nec {
4 public:
5     Nec() = default;
6
7     Nec(const Nec&)
8     {
9         std::cout << "copy constructor\n";
10    }
11
12    Nec(Nec&&)
13    {
14        std::cout << "move constructor\n";
15    }
16
17    template<typename T>
18    Nec(T&&)
19    {
20        std::cout << "universal constructor\n";
21    }
22 };
23
24 int main()
25 {
26     Nec nec;
27     const Nec xnec;
28     Nec a{ xnec }; // copy ctor
29     Nec b{ nec }; // universal constructor
30     Nec c{ std::move(nec) }; // move ctor
31     Nec d{ std::move(xnec) }; // universal constructor
32 }
```

1. seçeneğe Nec ?

olm

2. seçeneğe universal ctor

3. seçeneğe const Nec &&